

Казватъ, че се ма пратили нарочно отъ София въ Пловдивъ съ мисия да агитирамъ въ полза на Сѳийския преврвтъ и да арестувамъ(!) подполковника Муткурова и други. Това е капитанъ Велчевска фантазия, (отъ Пловдивски полкъ), повече нищо.

Н. В. — По поводъ показанията на капит. Евстатиева и въ допълнение на мойтѣ показания (стр. 10), добавлявамъ, че съмъ говорилъ съ капитанитѣ Евстатиева и Стойнова на 3 Августъ вечерта около 9 ч., а не на 6 августъ. На 4, 5 и 6 Августъ никакъвъ разговоръ не съмъ ималъ съ казанитѣ капитани. При разговорътъ ни, азъ отъ себя си нищо не съмъ имъ говорилъ, а само имъ предадохъ на кратко това, което чухъ отъ Вазова и Бендерева, като имъ казахъ, какво са гогви, защо и отъ кого и поискахъ тѣхното мнѣние безъ обаче да имъ казвамъ за моето мнѣние и убѣждение. Съ никого друго не съмъ разговарялъ.

Най-послѣ правителството, на основание на горнитѣ показания, погрижило са е да даде подъ сждѣ тримата недостойни министри, които предадохъ така позорно своятъ държавенъ Глава. Но тѣхъ като тѣ сж биле министри, за отдаванието подъ сждѣ на които е нужно сжгласието на Нар. Сжбрание, то сждебните власти сж направили слѣдующето постановление

Постановление 2.

Днесъ на 18-й Септемврий 1886 година, по